Een glimp van eeuwigheid

– met dank aan Hieke Meppelink -

Sopraan *Hieke Meppelink* heeft, toen zij een jaar of veertig was, ervoor gekozen om naast het zingen ook te gaan beeldhouwen. Nieuwsgierigheid en honger naar meer uitdrukkingsmogelijkheden dreven haar aan. Haar ervaringen als zangeres vonden een weg in haar beelden. Beeldhouwen werd zo een tweede grote passie.

Zang

De Nederlandse sopraan heeft een omvangrijk concert-repertoire opgebouwd. Naast wereldlijke liederen en opera heeft zij zich gespecialiseerd in het zingen van de grote oratoria, zoals de *Matthäus Passion* van Bach en het *Requiem* van Mozart. Als vaste sopraansolist van *Camerata Trajectina* heeft zij zich daarnaast op het Nederlandstalige liedrepertoire uit de Gouden Eeuw toegelegd, een repertoire dat naast amoureuze en komische (dans)liedjes, ook hoofse polyfonie en geestelijke liederen bevat.
Het overkoepelende van al deze muziek is dat zij uitdrukking geeft aan de grote thema's van het leven: *liefde, sterven, geluk, ongeluk, lijden en verlossing*. Het zijn dierbare en intense muziekstukken voor Meppelink, waarin zij zich steeds opnieuw aangeraakt voelt. Om dit te illustreren heeft zij voor ons een aanmoedigend stukje tekst uit *Secular & Sacred Songs* van Henry Purcell uitgelicht, haar credo:

If music be the food of love
sing on, sing on!
Till I am fill'd with joy
For then my list'ning soul you move
To pleasures that can never cloy
Your eyes, your mien, your tongue declare
That you are music ev'rywher

Hieke Meppelink, *Schepping, vijverbeeld in brons (exclusief water) met alziend oog, 2010, brons en glaskristal, 34 x 22 x 42*
Een van vreugde overlopende bron als symbool van scheppende kracht . www.hiekemeppelink.nl

Meppelink vertelt over de wonderlijke ervaring van het zingen en het samenspel tussen orkest, koor en solisten. Dat de trillingen die de instrumenten en stembanden in gang zetten, zoveel effect hebben, verwondert haar nog steeds. In het zingen komt er een wisselwerking tot stand tussen wat er op het podium gebeurt en het publiek. De energie stroomt. In de muziek, vertelt Meppelink, ontstaat zo een verbinding, waarin soms een glimp van een andere dimensie voelbaar wordt. Iets, dat zich niet in woorden laat beschrijven, raakt haar aan en bewijst haar dat de dingen goed zijn.

Hieke Meppelink, *Detail The most precious, 2008, brons en bergkristal, 190 x 37 x 4 Een beeld over een dierbaar contact, een kostbaar gesprek, een liefdevolle ontmoeting.* www.hiekemeppelink.nl

Beeldhouwkunst

In tegenstelling tot het etherische van het zingen is het boetseren uit klei een heel concrete en aardse bezigheid. Toch is er een verband met het zingen. In beide kunstvormen stapelen de ervaringen en de inzichten zich als het ware op, waarbij de intensiteit toeneemt, totdat zij bij elkaar komen in een *aha-erlebnis*, waarbij op slag helder wordt, waar het om gaat. Het scheppen van een nieuw beeld begint hier met een zoektocht naar ritme en lijnvoering, naar harmonie en zeggingskracht: het betreft een analoog creatief proces van vertwijfeld raken, van schaven, van zoeken en *uiteindelijk* vinden. Een verschil met het zingen is dat het beeldhouwen een meer solitaire bezigheid is, waarbij het delen van het resultaat later, en meer indirect, plaatsvindt.

Beelden echter, die zij soms tijdens het zingen voor ogen krijgt, neemt zij mee naar haar atelier, wat op een tweede brug tussen de muziek en het beeldhouwwerk duidt. Boetseren is hier voor Meppelink 'zingen in klei', waarbij 'zij datgene in materie zichtbaar wil maken dat in eerste instantie onzichtbaar is.'.

Thematiek

Een belangrijk thema in het werk van Hieke Meppelink is *verbinding*. Het gaat daarbij om verbinding tussen mensen, verbinding via muziek en verbinding met zichzelf. Maar bovenal gaat het om de unieke gewaarwording van iets wat groter is dan onszelf en wat zich niet in woorden vatten laat: de ervaring van een glimp van eeuwigheid.

Door de nadruk op verbinding te leggen, straalt Meppelinks werk positiviteit en liefde uit. Het wakkert het vertrouwen aan dat alles goed zal komen. In het leven van alledag zijn er echter ook hindernissen te overwinnen - het vraagt overgave om jezelf bloot te geven en moed om zowel hulp te vragen als te geven.

Met haar beeld-in-wording *Droog je tranen* – een bedekt vrouwengezicht, met daarop een hand die troosten wil – wil Hieke Meppelink ons laten zien dat we, ook als we het moeilijk hebben, niet per se alleen hoeven te zijn, maar dat we elkaar hebben om op te steunen. En dat we soms mogen ervaren dat er iets groters is dan onszelf wat ons begeleidt.

Samen, brons, 32 x 32 x 32

Het beeld *Façade* laat in dit opzicht zien wat er gebeurt als we ons krampachtig schuilhouden. De voorkant van de tors laat kracht zien – alles is onder controle. Lopen we echter om het beeld heen om een kijkje aan de binnenkant te nemen, dan zien we een heel klein ploeterend mensje, dat zich een weg omhoog en naar buiten probeert te banen. Wat dit betreft valt er, als we ons voor elkaar openstellen, misschien ook letterlijk iets te ontdekken, iets prijs te geven, iets te geven en te delen om ervan te leren dat we allemaal hetzelfde zijn, allemaal mensen, onderweg naar onszelf en naar elkaar. Wij zijn allen deel van hetzelfde geheel, maar moeten wel een drempel over om verbindingen tot stand te brengen of ons met onze situatie te verzoenen.

Achterkant Façade: Een toonbeeld van strijd!

Voorkant Façade: Alles onder controle!

Hieke Meppelink, *Façade, 2011, brons, 55 x 43 x 27 Een klein mensje ploetert zich een weg naar boven en naar buiten. Wat zal er gebeuren als hij tevoorschijn komt? Als hij stopt met zijn strijd en de controle laat varen?*